

Lovtidende A

2023

Udgivet den 1. juli 2023

28. juni 2023.

Nr. 1012.

Bekendtgørelse af lov om en rejsegarantifond¹⁾

Herved bekendtgøres lov om en rejsegarantifond, jf. lovbekendtgørelse nr. 1023 af 3. juli 2018, med de ændringer, der følger af lov nr. 326 af 31. marts 2020, lov nr. 612 af 14. maj 2020 og § 5 i lov nr. 1054 af 30. juni 2020.

Kapitel 1

Lovens anvendelsesområde og definitioner

Fonden

§ 1. Rejsegarantifonden er en privat selvejende institution, der skal yde rejsende bistand. Fonden yder bistand i henhold til §§ 5 og 6, når en rejsende har indgået aftale om en pakkerejse eller et sammensat rejsearrangement med en rejseudbyder eller formidler for en udenlandsk rejsearrangør, jf. § 20, der på tidspunktet for aftalens indgåelse er registreret i fonden. Fonden yder derudover bistand i henhold til kapitel 2 a.

Stk. 2. Fonden yder bistand i henhold til §§ 5 a og 6, når en rejsende har indgået aftale om en rejseydelse, der udelukkende omfatter flytransport med en udbyder af flytransport.

Stk. 3. Fonden finansierer og sekretariatsbetjener et rejseankenævn, der er oprettet og godkendt i henhold til forbrugerklageloven. Rejseankenævnet behandler klager, der rejses af forbrugere vedrørende rejseydelser. Nævnet drives og finansieres i overensstemmelse med lov om forbrugerklager.

Pakkerejser, sammensatte rejsearrangementer, rejseydelser m.v.

§ 2. Loven gælder for pakkerejser, der udbydes eller sælges til rejsende af erhvervsdrivende, for sammensatte rejsearrangementer, der formidles af erhvervsdrivende, og for aftaler om rejseydelser, der udelukkende omfatter flytransport.

Stk. 2. Loven gælder ikke for pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer, der

- 1) er af en varighed på under 24 timer, medmindre de omfatter overnatning,
- 2) udbydes eller formidles lejlighedsvis og på nonprofitbasis til en begrænset gruppe rejsende eller
- 3) købes på grundlag af en generel aftale mellem erhvervsdrivende om køb af forretningsrejser.

§ 2 a. Ved en pakkerejse forstås i denne lov en kombination af mindst to forskellige typer rejseydelser, jf. § 2 c, nr. 1, med henblik på den samme rejse, hvis

- 1) ydelserne sammensættes af en enkelt erhvervsdrivende, inden der indgås en enkelt aftale om alle ydelserne, eller
- 2) ydelserne, uanset om der indgås særskilte aftaler med forskellige leverandører af rejseydelser,
 - a) er købt fra et enkelt salgssted og udvalgt, inden den rejsende accepterer at betale,
 - b) udbydes, sælges eller faktureres til en samlet pris,
 - c) annonceres til salg eller sælges under betegnelsen pakkerejse el.lign.,
 - d) sammensættes efter indgåelsen af en aftale, hvori den erhvervsdrivende giver den rejsende ret til at vælge blandt et udvalg af forskellige typer rejseydelser, eller
 - e) købes fra forskellige erhvervsdrivende gennem forbundne onlinebestillingsprocedurer, når den rejsendes navn, betalingsoplysninger og e-mailadresse er videregivet fra den erhvervsdrivende, med hvem den første aftale er indgået, til andre erhvervsdrivende og der senest 24 timer efter bekræftelsen af bestillingen af den første rejseydelse er indgået en aftale med sidstnævnte erhvervsdrivende.

Stk. 2. En kombination som nævnt i stk. 1, der består af én rejseydelse, jf. § 2 c, nr. 1, litra a-c, og en eller flere turistydelser, jf. § 2 c, nr. 1, litra d, er kun en pakkerejse, hvis turistydelserne udgør en væsentlig andel af kombinationens værdi eller annonceres som eller på anden måde udgør en væsentlig bestanddel af kombinationen og er udvalgt og købt, inden leveringen af rejseydelserne er påbegyndt.

§ 2 b. Ved et sammensat rejsearrangement forstås i denne lov to eller flere forskellige typer rejseydelser, jf. § 2 c, nr. 1, som skal indgå i den samme rejse, og som ikke udgør en pakkerejse, og om hvilke der indgås særskilte aftaler med hver leverandør, hvis en erhvervsdrivende

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2302/EU af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU og om ophævelse af Rådets direktiv 90/314/EØF, EU-Tidende 2015, nr. L 326, side 1.

- 1) formidler, at den rejsende særskilt udvælger og betaler for hver rejseydelse under en enkelt kontakt med dens salgssted, eller
- 2) på målrettet vis formidler køb af mindst én yderligere rejseydelse fra en anden erhvervsdrivende, når aftalen med en sådan anden erhvervsdrivende indgås senest 24 timer efter bekræftelsen af bestillingen af den første rejseydelse.

Stk. 2. En kombination som nævnt i stk. 1, der består af én rejseydelse, jf. § 2 c, nr. 1, litra a-c, og en eller flere turistydelse, jf. § 2 c, nr. 1, litra d, er kun et sammensat rejsearrangement, hvis turistydelse, der udgør en væsentlig andel af kombinationens værdi eller annonceres som eller på anden måde udgør en væsentlig bestanddel af kombinationen.

§ 2 c. I denne lov forstås ved:

- 1) Rejseydelse:
 - a) passagerbefordring,
 - b) indkvartering,
 - c) udlejning af biler, store motorcykler eller andre motorkøretøjer,
 - d) enhver anden turistydelse, der ikke er en uløselig del af en rejseydelse som defineret i litra a-c, eller
 - e) særskilt flytransport, der ikke indgår i en pakkerejse eller et sammensat rejsearrangement.
- 2) Aftale om en pakkerejse: En aftale om en samlet pakkerejse eller, hvis pakkerejsen leveres i henhold til særskilte aftaler, alle de aftaler, der dækker de i pakkerejsen inkluderede rejseydelser.
- 3) Pakkerejsens begyndelse: Påbegyndelse af levering af de rejseydelser, der er inkluderet i pakkerejsen.
- 4) Erhvervsdrivende: Enhver fysisk eller juridisk person, der handler som led i sit erhverv, sin virksomhed, sit håndværk eller sin profession i forbindelse med aftaler omfattet af denne lov.
- 5) Salgssted: Ethvert fast eller mobilt detailforretningssted, et detailforretningswebsted eller en lignende onlinesalgfacilitet, telefontjenester, og når flere detailforretningswebsteder eller lignende onlinesalgfaciliteter og telefontjenester præsenteres for rejsende som en enkelt facilitet.
- 6) Omsætning: Det fakturerede salg af de i loven omfattede rejseydelser de seneste 4 kvartaler.

Rejsearrangører, erhvervsdrivende, der formidler sammensatte rejsearrangementer, formidlere, rejseudbydere og udbydere af flytransport

§ 3. Som rejsearrangør anses en erhvervsdrivende, der sammensætter og sælger pakkerejser eller udbyder dem til salg, eller en erhvervsdrivende, der videregiver den rejsendes oplysninger til en anden erhvervsdrivende i henhold til § 2 a, stk. 1, nr. 2, litra e.

Stk. 2. Som formidler anses en erhvervsdrivende, som ikke er rejsearrangøren, og som udbyder eller sælger pakkerejser sammensat af en indenlandsk rejsearrangør.

Stk. 3. Som formidler for en udenlandsk rejsearrangør anses en erhvervsdrivende, som ikke er rejsearrangøren,

og som udbyder eller sælger pakkerejser sammensat af en udenlandsk rejsearrangør.

Stk. 4. Som rejseudbyder anses dels en rejsearrangør, jf. stk. 1, dels en erhvervsdrivende, der formidler sammensatte rejsearrangementer, jf. § 2 b.

Stk. 5. Som udbyder af flytransport anses enhver, der i eget navn udbyder eller sælger flytransport, medmindre den virksomhed alene udøves lejlighedsvis.

Rejsende

§ 4. Som rejsende anses enhver person, som søger at indgå en aftale inden for lovens anvendelsesområde, eller som har ret til at rejse på grundlag af en aftale omfattet af loven. Den, der køber en rejseydelse med henblik på erhvervsmæssigt videresalg, anses ikke som rejsende efter denne lov.

Kapitel 2

Fondens bistand til rejsende og fondens regreskrav

Dækningsområde

§ 5. Har en rejsende indgået en aftale om en pakkerejse, kan den rejsende få beløb, der er betalt for pakkerejsen, godtgjort af Rejsegarantifonden, hvis rejsearrangørens økonomiske forhold har medført, at pakkerejsen ikke kan påbegyndes. Afbrydes pakkerejsen, kan den rejsende kræve godtgørelse fra fonden for den del af betalingen, som svarer til de ydelser, der ikke er opfyldt over for den rejsende, hvis afbrydelsen skyldes rejsearrangørens økonomiske forhold.

Stk. 2. Har en rejsende indgået en aftale om et sammensat rejsearrangement, kan den rejsende få beløb, der er betalt til en rejseudbyder, godtgjort af fonden, hvis rejseudbyderens økonomiske forhold har medført, at en eller flere rejseydelser ikke kan leveres. Afbrydes en eller flere rejseydelser, kan den rejsende kræve godtgørelse fra fonden for den del af betalingen, som svarer til den del af ydelsen, der ikke er leveret, hvis afbrydelsen skyldes rejseudbyderens økonomiske forhold.

Stk. 3. Medfører en rejseudbyders økonomiske forhold, at der ikke er sikret den rejsende passende hjemtransport, skal fonden inden rimelig tid sørge herfor.

Stk. 4. Medfører en rejseudbyders økonomiske forhold, at der ikke er sikret den rejsende passende overnatningsmuligheder samt andre væsentlige fornødenheder, skal fonden sørge herfor eller yde en rimelig godtgørelse.

Stk. 5. Fonden kan endvidere yde den rejsende en rimelig godtgørelse for tab, der skyldes en rejseudbyders økonomiske forhold.

Stk. 6. Rejsende, der har indgået aftale om et sammensat rejsearrangement med en udbyder af flytransport, vil være tilsvarende dækket efter reglerne i stk. 2-5. Godtgørelsen til den rejsende sker fra flyrejsefondskassen, jf. § 9.

Stk. 7. Fonden kan medvirke til, at rejseydelser gennemføres, såfremt fonden skønner, at den derved vil opnå en væsentlig økonomisk besparelse.

§ 5 a. Når en rejsende har indgået en aftale om en rejseydelse, der udelukkende omfatter flytransport, jf. § 2 c, nr.

1, litra e, er den rejsende dækket i henhold til stk. 2 og 3, såfremt rejsen er påbegyndt, og den rejsende har et gyldigt hjemrejsedokument til en dansk lufthavn. Indenrigsflyvninger og rejseydelser omfattet af §§ 2 a eller 2 b, er ikke omfattet af bestemmelsen. Rejsegarantifonden skal tilbagebetale flykonkursbidrag, der er opkrævet fra indenrigsflyvninger til udbydere af flyrejser og flykonkursbidrag, der er opkrævet fra flytransport, som efterfølgende er anvendt som element i en af de §§ 2 a eller 2 b nævnte rejseydelser, til rejseudbyderne.

Stk. 2. Medfører en udbyder af flytransports økonomiske forhold, at der ikke er sikret den rejsende passende hjemtransport, skal fonden inden rimelig tid sørge herfor.

Stk. 3. Fonden kan endvidere yde en rejsende en godtgørelse for en ikkepåbegyndt forudbetalt rejse fra en dansk lufthavn til en udenlandsk destination, forudsat at der er tilstrækkelige midler i flyrejsefondskassen efter afholdelse af de i stk. 2 omtalte udgifter. Såfremt der ikke er tilstrækkelige midler i flyrejsefondskassen til at dække ikkepåbegyndte forudbetalte rejser fuldt ud, foretages en forholdsmæssig økonomisk dækning af den rejsendes tab. Godtgørelsen fratrækkes 1.000 kr. pr. rejse.

Behandling af og frist for fremsættelse af krav

§ 6. Anmodning fra den rejsende om godtgørelse i henhold til § 5 skal fremsættes over for fonden inden rimelig tid, dog senest 1 år efter, at rejseydelser er afsluttet eller det er åbenbart, at rejseydelserne ikke vil blive gennemført. Rejsegarantifonden behandler en anmodning om godtgørelse uden ugrundet ophold.

Stk. 2. Anmodning fra den rejsende om godtgørelse i henhold til § 5 a skal fremsættes over for Rejsegarantifonden inden rimelig tid, dog senest 6 måneder efter at rejseydelserne er afsluttet eller det er åbenbart, at rejseydelserne ikke vil blive gennemført.

Regreskrav m.v.

§ 7. Fonden indtræder i den rejsendes krav, i det omfang den har fyldestgjort disse. Fonden har ret til at få de udgifter, som den har afholdt i forbindelse med hjemtransport og anden bistand, jf. § 5, stk. 2-5 og § 5 a, godtgjort.

Stk. 2. Såfremt vederlaget for en rejseydelse dækkes helt eller delvis ved lån indrømmet den rejsende af en tredjemand på grundlag af en aftale herom mellem denne og rejseudbyderen eller formidleren for en udenlandsk rejsearrangør, indtræder fonden i den rejsendes krav efter kreditaftaleloven, i det omfang fonden har fyldestgjort disse.

Stk. 3. Fonden kan, i det omfang den har ydet rejsende godtgørelse, hjemtransport eller anden bistand, søge sig fyldestgjort i det garantibeløb, der er stillet af formidleren for en udenlandsk rejsearrangør, jf. § 8, stk. 3. Er garanti ikke stillet af formidleren, hæfter denne for et beløb svarende til det beløb, der burde være stillet i garanti.

Stk. 4. Enhver, der formidler rejseydelser for en registreringspligtig rejseudbyder, der i strid med bestemmelsen i § 8, stk. 3, ikke har stillet garanti, er ansvarlig for det beløb, der burde være stillet i garanti.

Stk. 5. Den, der til en rejseudbyder har solgt en rejseydelse med henblik på videresalg, hæfter over for fonden for gennemførelsen af rejseydelserne, såfremt den pågældende indså eller burde have indset, at der kunne være risiko for, at rejseudbyderen ikke ville kunne gennemføre arrangementet.

Kapitel 2 a

Fondskassen for ekstraordinære situationer

§ 7 a. Har en rejsende indgået en aftale om en pakkerejse, jf. § 2 a, kan den rejsende få beløb, der er betalt til rejseudbyderen eller formidleren for en udenlandsk rejsearrangør for pakkerejsen, godtgjort af Rejsegarantifonden, hvis pakkerejsen er annulleret af rejseudbyderen eller formidleren for en udenlandsk rejsearrangør eller afbestilt af den rejsende som følge af ekstraordinære situationer, der påvirker væsentlige dele af rejsebranchen. Godtgørelse efter 1. pkt. forudsætter, at erhvervsministeren efter stk. 9 har bestemt, at fondskassen for ekstraordinære situationer skal aktiveres, og ydes efter nærmere regler fastsat efter stk. 9.

Stk. 2. Har rejseudbyderen eller formidleren for en udenlandsk rejsearrangør allerede tilbagebetalt den rejsende beløb som nævnt i stk. 1, kan rejseudbyderen eller formidleren for en udenlandsk rejsearrangør få refunderet beløbet af Rejsegarantifonden.

Stk. 3. Rejsegarantifonden kan af enhver forlange alle oplysninger, som skønnes nødvendige for at sikre dokumentation for godtgørelser efter stk. 1 eller for refusion efter stk. 2 for annullerede pakkerejser.

Stk. 4. Godtgørelse efter stk. 1 og refusion efter stk. 2 sker ved træk fra en fondskasse for ekstraordinære situationer etableret med henblik på Rejsegarantifondens godtgørelse og refusion efter stk. 1 og 2. Denne fondskasse administreres af Rejsegarantifonden.

Stk. 5. Fondskassen for ekstraordinære situationer opgøres separat. Der kan, hvis det er nødvendigt for at kunne dække Rejsegarantifondens forpligtelser efter stk. 1 og 2, og § 7 d, stk. 1, optages lån fra fondskassen for pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer.

Stk. 6. Har erhvervsministeren i medfør af stk. 9 aktiveret fondskassen for ekstraordinære situationer, skal Rejsegarantifondens udbetalinger efter stk. 1 og 2 tilbagebetales til Rejsegarantifonden af rejseudbyderne og formidlerne for udenlandske rejsearrangører. Tilbagebetalingen fastsættes som et individuelt bidrag i forhold til den enkelte rejseudbyders eller formidler for en udenlandsk rejsearrangørs træk på fondskassen efter stk. 1 og 2.

Stk. 7. Erhvervsministeren fastsætter tilbagebetalingsperioden og forrentningen af skyldige beløb efter stk. 6.

Stk. 8. Stiger Rejsegarantifondens realiserede og forventede godtgørelser i forbindelse med godtgørelser eller refusioner i medfør af stk. 1 og 2 og § 7 d, stk. 1, og godtgørelser i forbindelse med konkurser i medfør af § 5 uforholdsmæssigt i forhold til statens udbetalinger under statsgarantien, jf. § 7 b, skal Rejsegarantifonden uden unødigt ophold orientere erhvervsministeren herom, hvorefter erhvervsministeren kan beslutte at indstille eller nedsætte godtgørelser i medfør af stk. 1 og refusion i medfør af stk. 2 og § 7 d, stk. 1.

Stk. 9. Erhvervsministeren kan bestemme, at fondskassen for ekstraordinære situationer skal aktiveres. Erhvervsministeren fastsætter i den forbindelse regler om, hvilke ekstraordinære situationer der kan dækkes, herunder i hvor lang en periode dækningen gælder for.

§ 7 b. Staten garanterer for Rejsegarantifondens forpligtelser efter § 7 a og § 7 d, stk. 1.

Stk. 2. Statens udbetalinger under statsgarantien skal tilbagebetales af Rejsegarantifonden tillige med en forrentning svarende til en rente og med vilkår fastsat i henhold til Europa-Kommissionens godkendelse i henhold til statsstøtteregelejerne. Renten tilskrives ved hvert kalenderårs udløb.

Stk. 3. Rejsegarantifondens tilbagebetaling efter stk. 2 skal ske med midler fra de individuelle bidrag fra rejseudbydere eller formidlerne for udenlandske rejsearrangører fastsat i medfør af § 7 a, stk. 7, og § 7 d, stk. 5.

Stk. 4. Rejsegarantifonden skal føre tilsyn med, om summen af realiserede og forventede godtgørelser og refusioner i forbindelse med tilbagebetalinger i medfør af § 7 a, stk. 1 og 2, og § 7 d, stk. 1, og godtgørelse i forbindelse med konkurser i medfør af § 5 vil overstige statsgarantiens maksimum. Rejsegarantifonden skal uden unødigt ophold rette henvendelse til erhvervsministeren, når statsgarantiens maksimum forventes nået inden for nærmeste fremtid.

Stk. 5. Erhvervsministeren bemyndiges til i henhold til statsgarantien at udbetale indtil 1,5 mia. kr. til Rejsegarantifonden til fondens dækning af godtgørelse og refusion, som er eller vil blive udbetalt i medfør af § 7 a, stk. 1 og 2, og § 7 d, stk. 1, og af konkurser, jf. § 5.

§ 7 c. Rejsegarantifonden indtræder i den rejsendes opindelige krav mod rejseudbyderen eller formidleren for en udenlandsk rejsearrangør i tilfælde, hvor der er ydet godtgørelse og refusion i medfør af § 7 a, stk. 1 og 2, og § 7 d, stk. 1.

Stk. 2. Rejsegarantifondens krav mod rejseudbyderen eller formidleren for en udenlandsk rejsearrangør, jf. stk. 1, nedbringes ved betaling af individuelle bidrag til fonden.

Stk. 3. Rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejsearrangører skal ved udgangen af hvert år på Rejsegarantifondens initiativ have oplyst det samlede krav i medfør af stk. 1. Herudover kan rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejsearrangører på forlangende anmode Rejsegarantifonden om oplysninger om kravets størrelse og sammensætning.

Stk. 4. Rejseudbyderen eller formidleren for en udenlandsk rejsearrangør skal indfri Rejsegarantifondens krav i medfør af stk. 1 ved følgende hændelser:

- 1) Rejseudbyderen eller formidleren for en udenlandsk rejsearrangør sletter sin registrering i Rejsegarantifonden.
- 2) Rejseudbyderen eller formidleren for en udenlandsk rejsearrangør tilslutter sig en anden garantiordning.
- 3) Rejseudbyderen eller formidleren for en udenlandsk rejsearrangør træffer beslutning om at træde i likvidation.

- 4) Rejseudbyderen eller formidleren for en udenlandsk rejsearrangør begrænser aktivt sine aktiviteter, så om sætningen falder til under 50 pct. i forhold til 2019.
- 5) Rejseudbyderen eller formidleren for en udenlandsk rejsearrangør bliver taget under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering.
- 6) Rejsegarantifondens bestyrelse vurderer, at der er en forøget risiko for, at rejseudbyderen eller formidleren af den udenlandske rejsearrangør vil blive omfattet af en eller flere hændelser beskrevet i nr. 1-5.

Stk. 5. Indfrielsen efter stk. 4 skal ske senest 14 dage efter hændelserne nævnt i stk. 4.

§ 7 d. I det omfang en rejseudbyder eller en formidler for en udenlandsk rejsearrangør har afbrudt en pakkerejse, jf. § 2 a, som følge af ekstraordinære situationer, der påvirker væsentlige dele af branchen, og rejseudbyderen eller formidleren for en udenlandsk rejsearrangør efter lov om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer er forpligtet til helt eller delvis at yde den rejsende et forholdsmæssigt afslag i prisen for den afbrudte rejse og for rejseudbyderens ekstraomkostninger til hjemtransport, kan rejseudbyderen eller formidleren for en udenlandsk rejsearrangør få refunderet beløbet af Rejsegarantifonden.

Stk. 2. Rejsegarantifonden kan af enhver forlange oplysninger, som skønnes nødvendige for at sikre dokumentation for refusion efter stk. 1 for afbrudte pakkerejser.

Stk. 3. Godtgørelse efter stk. 1 sker ved træk fra fondskassen for ekstraordinære situationer.

Stk. 4. Godtgørelse efter stk. 1 kan ydes i de perioder, hvor erhvervsministeren har aktiveret fonden for ekstraordinære situationer i medfør af § 7 a, stk. 9.

Stk. 5. Rejsegarantifondens udbetalinger efter stk. 1 tilbagebetales til Rejsegarantifonden af rejseudbydere og formidlerne for udenlandske rejsearrangører. Tilbagebetalingen fastsættes som et individuelt bidrag i forhold til den enkelte rejseudbyders eller formidler for en udenlandsk rejsearrangørs træk på fondskassen efter stk. 1.

§ 7 e. Rejsegarantifonden indtræder, i det omfang den har ydet dækning i henhold til § 7 a, stk. 1 og 2, og § 7 d, i rejseudbyderens eller formidleren for en udenlandsk rejsearrangørs krav mod dennes forsikringsselskab, såfremt rejseudbyderen eller formidleren for den udenlandske rejsearrangør har tegnet en udvidet ansvarsforsikring. Dette gælder Rejsegarantifondens dækning i henhold til § 7 a, stk. 1 og 2, for samtlige perioder, hvor erhvervsministeren har bestemt at fondskassen for ekstraordinære situationer skal aktiveres, jf. § 7 a, stk. 9.

Stk. 2. I forbindelse med ansøgninger om godtgørelse eller refusion i henhold til § 7 a, stk. 1 og 2, eller § 7 d skal rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejsearrangører oplyse om eventuelle forsikringer, og såfremt rejsearrangøren eller formidleren for en udenlandsk rejsearrangør har en udvidet ansvarsforsikring, vedlægge forsikringen.

Stk. 3. Rejsegarantifonden kan af enhver forlange alle oplysninger, som skønnes nødvendige for at sikre dokumentation for krav mod forsikringsselskaber efter stk. 1.

Stk. 4. I det omfang Rejsegarantifonden får udbetalt dækning fra forsikringsselskaber i medfør af stk. 1, udgør den udbetalte forsikringsdækning et individuelt bidrag til at nedbringe Rejsegarantifondens krav imod den enkelte rejseudbyder eller formidler for en udenlandsk rejsearrangør, jf. § 7 c, stk. 2.

Kapitel 3

Rejseudbyderes og formidlers anmeldelse og registrering i fonden, garantistillelse og betaling af bidrag

Anmeldelse, registrering og garantistillelse

§ 8. Rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejsearrangører, jf. § 20, skal foretage anmeldelse til Rejsegarantifonden, som registrerer og underretter de pågældende om optagelsen i registeret.

Stk. 2. Rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejsearrangører må kun udbyde og sælge rejseydelser, såfremt de er registreret i Rejsegarantifonden. Registrerede rejseudbydere skal ved skiltning eller på anden tilsvarende tydelig måde oplyse, at de er registreret i Rejsegarantifonden. Oplysningen skal være frit tilgængelig for de rejsende.

Stk. 3. Det er en betingelse for registrering, at rejseudbyderen eller formidleren for den udenlandske rejseudbyder over for fonden stiller en garanti, der er afhængig af dennes omsætning, i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 4 og 5. Garantien skal stilles i et pengeinstitut, i et forsikringsselskab, ved kontant deponering eller ved deponering af andre tilsvarende aktiver. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke andre tilsvarende aktiver end kontante beløb der kan deponeres. Garantibeløbet skal af fonden kunne kræves indbetalt til dækning af krav, som fonden får mod rejseudbyderen eller formidleren for en udenlandsk rejsearrangør.

Stk. 4. Garantien størrelse fastsættes således, jf. dog § 23, stk. 2:

- 1) Er omsætningen ikke over 1 mio. kr., stilles der ikke garanti.
- 2) Ved en omsætning på mere end 1 mio. kr., men ikke over 5 mio. kr., er garantien 150.000 kr.
- 3) Ved en omsætning på mere end 5 mio. kr., men ikke over 10 mio. kr., er garantien 300.000 kr.
- 4) Ved en omsætning på mere end 10 mio. kr., men ikke over 15 mio. kr., er garantien 600.000 kr.
- 5) Ved en omsætning på mere end 15 mio. kr., men ikke over 50 mio. kr., er garantien 900.000 kr.
- 6) Ved en omsætning på mere end 50 mio. kr., men ikke over 100 mio. kr., er garantien 1,35 mio. kr.
- 7) Ved en omsætning på mere end 100 mio. kr., men ikke over 250 mio. kr., er garantien 1,8 mio. kr.
- 8) Ved en omsætning på mere end 250 mio. kr. er garantien på 2,25 mio. kr. og yderligere 1 mio. kr. for hver 100 mio. kr., omsætningen overstiger 250 mio. kr.

Stk. 5. En erhvervsdrivende, der formidler sammensatte rejsearrangementer, men som først modtager betaling, efter at det sammensatte rejsearrangement er leveret, skal ikke stille garanti.

Stk. 6. Formidleren for en udenlandsk rejsearrangør skal ikke stille garanti eller betale bidrag, såfremt garantien for de af formidleren solgte rejseydelser opfylder betingelserne i en af et andet EU- eller EØS-land godkendt ordning. En formidler for en udenlandsk rejsearrangør, der er etableret uden for EU/EØS-området, skal stille garanti, medmindre formidleren kan dokumentere, at rejsearrangøren har stillet den behørigte garanti, jf. § 20, stk. 2.

Stk. 7. En rejseudbyder eller formidler for en udenlandsk rejsearrangør, der er dømt eller har vedtaget en bøde for overtrædelse af stk. 2, kan ikke registreres i fonden, før fondens krav i medfør af § 7 er betalt.

Bidrag til Rejsegarantifonden

§ 9. Rejsegarantifonden er én juridisk enhed, hvis formue regnskabsteknisk er opdelt i to fondskasser, en fondskasse for pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer, jf. §§ 2 a og 2 b, og en flyrejsefondskasse vedrørende den i § 2 c, nr. 1, litra e, nævnte rejseydelse. De to fondskasser opgøres separat, men der kan under visse omstændigheder optages lån mellem fondskasserne jf. § 9 c.

§ 9 a. Rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejsearrangører, jf. § 20, skal betale et administrationsbidrag til fondskassen for pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer til finansiering af fondskassens og rejseankenævnets driftsudgifter. Administrationsbidraget består af et fast grundbidrag og et omsætningsafhængigt bidrag. Bidragets størrelse fastsættes af Rejsegarantifondens bestyrelse og godkendes af erhvervsministeren.

Stk. 2. Ved registrering i fonden betales et registreringsbidrag. Bidragets størrelse fastsættes af fondens bestyrelse og godkendes af erhvervsministeren.

Stk. 3. Fondens bestyrelse kan fastsætte, at rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejsearrangører skal betale et formueopbyggende bidrag. Bidraget størrelse fastsættes af fondens bestyrelse i forhold til rejseudbyderens eller formidleren for en udenlandsk rejseudbyders omsætning. Fastsættelsen af bidragets størrelse godkendes af erhvervsministeren.

Stk. 4. Pakkerejsefondskassens formue fastsættes af fondens bestyrelse og godkendes af erhvervsministeren.

§ 9 b. Udbydere af flytransport, jf. § 3, stk. 5, vil blive opkrævet et bidrag på 2 kr. pr. afrejsende fra en dansk lufthavn til en udenlandsk eller en indenlandsk destination. De indkomne bidrag vil indgå i flyrejsefondskassen under Rejsegarantifonden til dækning af ydelser omfattet af stk. 5 samt § 5 a.

Stk. 2. Flyrejsefondskassen er fuldt opbygget, når fondskassen har opnået en størrelse af 100 mio. kr. Bidragsopkrævning vil herefter blive sat i bero, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. Såfremt flyrejsefondskassen efter at have opnået en størrelse af 100 mio. kr. på grund af konkurs hos udbydere af flytransport kommer under 75 mio. kr., vil bidraget, jf. stk. 1, blive genaktiveret, indtil fondskassen igen opnår en størrelse af 100 mio. kr. Bidragsopkrævningen vil herefter blive sat i bero.

Stk. 4. Såfremt flyrejsefondskassen på grund af konkurs hos udbydere af flytransport kommer under 25 mio. kr., vil bidraget jf. stk. 1, blive forøget til 4 kr., indtil fondskassen opnår en størrelse af 100 mio. Bidragsopkrævningen vil herefter blive sat i bero.

Stk. 5. Omkostninger til administration af ordningen for flykonkursdækning skal udelukkende afholdes af flyrejsefondskassen.

§ 9 c. Der kan optages lån mellem de to fondskasser, hvis der ikke er tilstrækkelige midler i den tabspåførte fondskasse til at opfylde dennes forpligtelser. Lån mellem fondskasserne kan i særlige tilfælde kræves indfriet umiddelbart. Lån optaget af flyrejsefondskassen kan ikke anvendes til at dække forudbetalinger, jf. § 5 a, stk. 3. Lån mellem fondskasserne skal godkendes af erhvervsministeren.

Kapitel 4

Fondens bestyrelse, vedtægter og beføjelser

Sammensætning

§ 10. Rejsegarantifondens bestyrelse består af 1 formand og 7 medlemmer.

Stk. 2. Bestyrelsen udnævnes af erhvervsministeren for 3 år ad gangen med mulighed for genudnævnelse. Formanden skal være uafhængig af specifikke erhvervs- og organisationsinteresser. 1 af bestyrelsens medlemmer skal være uafhængig af specifikke erhvervs- og organisationsinteresser og samtidig have økonomisk baggrund og regnskabsteknisk indsigt. Af de øvrige 6 medlemmer udnævnes 2 medlemmer efter indstilling af de rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejsearrangører, der er registreret i fonden, 1 medlem efter indstilling af udbyderne af flytransport, og 3 medlemmer efter indstilling af de rejsende.

Stk. 3. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Regnskab

§ 11. Bestyrelsen afgiver inden 6 måneder efter et kalenderårs udløb et af Rigsrevisionen revideret regnskab for det forløbne år med beretning om fondens virksomhed til erhvervsministeren.

Balanceret tilsynsvirksomhed

§ 11 a. Rejsegarantifondens bestyrelse skal påse, at fondens tilsynsvirksomhed har den rette balance mellem formuestørrelsen, bidragenes størrelse, størrelsen på de ordinære garantier og kravene til forhøjet garanti, så det sikres, at de økonomiske og administrative omkostninger minimeres for rejsebranchen som helhed, samtidig med at beskyttelsen af de rejsende fastholdes. Hvert fjerde år skal bestyrelsen indhente uafhængig, eksternt ekspertise til at påtegne, at bestyrelsen har fundet den rette balance.

Vedtægter og forretningsorden

§ 12. Fondens vedtægter og bestyrelsens forretningsorden fastsættes af bestyrelsen og skal være godkendt af erhvervs-

ministeren. Vedtægterne skal indeholde bestemmelser om anbringelse af fondens midler.

Stk. 2. Omkostningerne ved fondens administration afholdes af fonden.

§ 12 a. (Ophævet)

Oplysninger

§ 13. Fonden kan af enhver forlange alle oplysninger, som skønnes nødvendige for at sikre, at loven overholdes, herunder til afgørelse af, om et forhold falder ind under lovens bestemmelser, eller for at undgå, at fonden lider tab. Fonden kan kræve dokumentation for oplysninger, som afgives i henhold til 1. pkt.

§ 13 a. Personer, der som led i fondens arbejde får kendskab til oplysninger indhentet i medfør af § 13, har tavshedspligt om disse oplysninger.

Nedsat garantistillelse og bidrag

§ 14. Fonden kan fastsætte bestemmelser om, at garantien eller bidraget nedsættes eller bortfalder for en rejseudbyder eller formidler for en udenlandsk rejsearrangør.

Centralt kontaktpunkt for samarbejdet inden for EU/EØS-området

§ 14 a. Rejsegarantifonden er centralt kontaktpunkt og medvirker til at lette det administrative samarbejde og tilsyn med rejsearrangører og erhvervsdrivende, som formidler sammensatte rejsearrangementer, og som opererer i de forskellige medlemsstater inden for EU/EØS-området, med hensyn til de forpligtelser, der følger af loven eller regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Fonden stiller alle nødvendige oplysninger om denne lovs krav om garantistillelse til rådighed for andre kontaktpunkter. Fonden besvarer sådanne henvendelser hurtigst muligt.

Stk. 3. Fonden offentliggør elektroniske lister over rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejsearrangører, som opfylder deres forpligtelser efter denne lov.

Kapitel 5

Slettelse af registrering og krav om forhøjet garantistillelse

Fyldestgørelse i garantien

§ 15. Har fonden søgt sig fyldestgjort i den af en rejseudbyder eller formidler for en udenlandsk rejsearrangør stillede garanti, slettes rejseudbyderen eller formidlerens registrering i fonden, medmindre den stillede garanti er tilstrækkelig til at dække fondens fordringer og garantien inden en af fonden fastsat frist bringes op på den i § 8 stk. 4, nævnte størrelse, jf. dog § 19.

Opsigelse og ophør

§ 16. Opsiges en stillet garanti, eller ophører en registreret rejseudbyder eller formidler for en udenlandsk rejsearrangør med at drive virksomhed, slettes registreringen, og den stil-

lede garanti frigives, når det må anses for udelukket, at krav fra rejsende vil fremkomme.

Manglende garantistillelse eller betaling af bidrag m.v.

§ 17. Undlader en registreret rejseudbyder eller formidler for en udenlandsk rejsearrangør at betale bidrag til fonden eller at bringe garantistillelse i overensstemmelse med § 8, stk. 4, eller § 19, eller modtager fonden ikke på forlangende de i §§ 13 og 22, stk. 3, nævnte oplysninger, kan fonden beslutte, at registreringen i fonden slettes, hvis forpligtelserne ikke er opfyldt inden en fastsat frist.

Genoptagelse

§ 18. En rejseudbyder eller formidler for en udenlandsk rejsearrangør, hvis registrering er slettet i medfør af §§ 15 eller 17, stk. 1, kan først optages på ny i registret, når rejseudbyderen eller formidleren for den udenlandske rejseudbyder har betalt skyldige beløb til fonden og har givet de af fonden forlangte oplysninger.

Forhøjet garantistillelse

§ 19. Fonden kan kræve forhøjet garantistillelse af en rejseudbyder eller en formidler for en udenlandsk rejsearrangør, når der er særlig risiko for, at fonden vil lide tab. Fonden skal i forbindelse hermed iagttage forvaltningslovens regler om partshøring og begrundelse. Fondens bestyrelse fastsætter retningslinjer for, hvornår en særlig risiko er til stede.

Stk. 2. Bortfalder den i stk. 1 omtalte risiko, skal fonden på begæring nedsætte garantien.

Kapitel 6

Lovens internationale anvendelsesområde m.v.

Registreringspligt

§ 20. Pligten til at lade sig registrere omfatter her i landet etablerede rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejsearrangører. Pligten til at lade sig registrere gælder ikke for udbydere af flytransport, der formidler sammensatte rejsearrangementer, såfremt disse udbydere allerede bidrager til flyrejsefondskassen.

Stk. 2. Rejseudbydere, der er etableret uden for EU/EØS-området, som sælger eller udbyder pakkerejser eller sammensatte rejsearrangementer til salg her i landet, eller som retter deres virksomhed mod rejsende her i landet, er tilsvarende registreringspligtige og skal stille garanti i overensstemmelse med reglerne i denne lov. Rejsegarantifonden dækker krav, jf. § 5, som hidrører fra aftaler indgået med registreringspligtige rejseudbydere, i det omfang rejseudbyderen har stillet garanti efter denne lov.

§ 21. (Ophævet)

Gensidig anerkendelse og dokumentation for garantistillelse

§ 22. Garanti, som en rejseudbyder har stillet i overensstemmelse med reglerne i det land inden for EU/EØS-området, hvor rejseudbyderen er etableret, træder i stedet for garanti stillet efter reglerne i denne lov.

Stk. 2. Rejseudbydere, som er etableret i et andet EU/EØS-land, som sælger pakkerejser eller sammensatte rejsearrangementer eller udbyder sådanne til salg her i landet, eller som på en hvilken som helst måde retter deres virksomhed mod rejsende her i landet, underretter Rejsegarantifonden om omfanget af denne salgsaktivitet og oplyser, i hvilket EU/EØS-land garantien er stillet. Rejseudbyderen skal efter anmodning fremlægge dokumentation for, at den fornødne garanti er stillet.

Stk. 3. Stk. 2 gælder tilsvarende for rejseudbydere, der foruden at være etableret her i landet er etableret i et eller flere andre lande inden for EU/EØS-området, og som har valgt at anvende en anden garantiordning end Rejsegarantifonden.

Kapitel 7

Ministerens beføjelser

§ 23. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler til gennemførelse af loven, herunder om betaling af bidrag, betaling af rente og gebyrer i forbindelse med forsinket betaling, revisorbekræftelse af garanti og bidragspligtens omfang, registrering i fonden, garantistillelse og fondens bistand til rejsende.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan efter indstilling fra fonden, hvis prisudviklingen eller udviklingen i fondens formue tilsiger det, forhøje garantistillelsen, jf. § 8, stk. 3 og 4.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan med tilslutning fra Folketingets Finansudvalg stille garanti for lån optaget af fondene til opfyldelse af dens forpligtelser.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fra rejseudbydere eller formidlere for udenlandske rejseudbydere indhente de oplysninger om omsætning og forudbetalinger, der skønnes nødvendige til brug for at træffe afgørelse efter stk. 2 og 3.

Stk. 5. Erhvervsministeren kan henlægge sine beføjelser efter loven til en styrelse under Erhvervsministeriet.

Stk. 6. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om udbetaling af tilskud til rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejsearrangører. Erhvervsministeren kan i den forbindelse bemyndige Rejsegarantifonden til at administrere udbetaling af tilskud til rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejsearrangører, herunder til at træffe afgørelse om udbetaling af tilskud.

Klageadgang

§ 24. Fondens afgørelser vedrørende registreringspligt og garantistillelse efter § 8, jf. §§ 2-4, § 14, stk. 2, §§ 19 og 20 og § 22, stk. 2 og 3, samt afgørelse vedrørende registreringspligt og garantistillelse truffet i medfør af regler fastsat efter § 14, stk. 1, og § 23, stk. 1, kan indbringes for Erhvervsankenævnet. Klage skal indbringes senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Kapitel 8

*Straffe- og ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.**Straf*

§ 25. For så vidt højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder den, der

- 1) overtræder § 8, stk. 2,
- 2) undlader at give de af fonden og erhvervsministeren i henhold til § 13 og § 23, stk. 4, krævede oplysninger og dokumentation eller
- 3) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til fonden eller erhvervsministeren.

Stk. 2. Tilsidesættelse af tavshedspligten i § 13 a straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Ikrafttrædelse og overgangsbestemmelser m.v.

§ 26. Loven træder i kraft den 1. juli 1997.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov om en rejsegarantifond, jf. lovbekendtgørelse nr. 104 af 28. februar 1986.

Stk. 3. De bestemmelser, der er fastsat i medfør af lov om en rejsegarantifond, jf. lovbekendtgørelse nr. 104 af 28. februar 1986, forbliver i kraft, indtil de afløses af bestemmelser fastsat i henhold til denne lov.

Stk. 4. Rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejseudbydere, der var registreret ved lovens ikrafttræden, skal senest den 1. januar 1998 stille forhøjet garanti, jf. § 8, stk. 3-6.

Stk. 5. Almennyttige foreninger m.v., som har opnået dispensation i henhold til § 7 a i lov om en rejsegarantifond, jf. lovbekendtgørelse nr. 104 af 28. februar 1986 om lov om en rejsegarantifond, som ændret ved lov nr. 454 af 30. juni 1993, skal uanset bestemmelsen i § 8, stk. 7, 2. pkt., ikke stille garanti, såfremt deres virksomhed ikke ændrer sig væsentligt.

§ 27. (Udelades)

Færøerne og Grønland

§ 28. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Loven kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 1678 af 26. december 2017 (Sammensatte rejsearrangementer og ændring af finansierungs- og bestyrelsesstruktur) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2018, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 9 a, stk. 1, i lov om en rejsegarantifond som affattet ved denne lovs § 1, nr. 24, træder i kraft den 1. januar 2019.

Stk. 3. Rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejsearrangører betaler administrationsbidrag efter de hidtil gældende regler frem til den 1. januar 2019.

Lov nr. 326 af 31. marts 2020 (Udvidet dækningsområde for Rejsegarantifonden i ekstraordinære situationer) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Stk. 2. (Udeladt).

Lov nr. 612 af 14. maj 2020 (Ændret tilbagebetalingsmodel i forbindelse med udvidet dækningsområde for Rejsegarantifonden i ekstraordinære situationer) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Lovforslaget kan stadfæstes straks efter dets vedtagelse.

§ 3

Stk. 1. For tilbagebetalinger til Rejsegarantifonden, der relaterer sig til perioden for Udenrigsministeriets rejsevejledning frem til og med den 13. april 2020, finder de hidtil gældende regler anvendelse. For tilbagebetalinger til Rejsegarantifonden, der relaterer sig til udbetalinger efter § 7 d, stk. 1, i lov om en rejsegarantifond som affattet ved denne lovs § 1, nr. 13, finder reglerne i § 7 d, stk. 5, i lov om en rejsegarantifond som affattet ved denne lovs § 1, nr. 13, anvendelse.

Stk. 2. Regler fastsat i medfør af § 7 a, stk. 8, i lov om en rejsegarantifond, jf. lovbekendtgørelse nr. 1023 af 3. juli 2018 som ændret ved lov nr. 326 af 31. marts 2020, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 7 a, stk. 9, i lov om en rejsegarantifond som affattet ved denne lovs § 1, nr. 6.

Lov nr. 1054 af 30. juni 2020 (Justeret uddannelsesløft, udvidet adgang til fagene digital opgaveløsning og engelsk og bemyndigelse til Rejsegarantifonden) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 6

Stk. 2-4. (Udelades)

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2020, jf. dog stk. 2-4.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, den 28. juni 2023

P.M.V.
JAKOB HALD

/ Susanne Honoré Aamann